

คำสำคัญ : นางแดงอ่อน / วรรณกรรมภาคเหนือ / วรรณกรรมภาคอีสาน

พระมหาโยธิน ปัตตชาลี : การศึกษาเปรียบเทียบวรรณกรรมภาคเหนือและอีสานเรื่องนางแดงอ่อน (A COMPARATIVE STUDY OF THE NORTHERN THAI AND THE NORTHEASTERN THAI VERSIONS OF NANGTANGON) อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ : ผศ.กรรณิการ์ วิมลเกษม และอ.พจนีย์ เฟื่องเปลี่ยน. 315 หน้า. ISBN 974-464-210-6

วิทยานิพนธ์นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบวรรณกรรม เรื่องนางแดงอ่อนฉบับภาคเหนือ และนางแดงอ่อน ฉบับภาคอีสาน จากต้นฉบับโบราณ ฉบับภาคเหนือ จารด้วยอักษรธรรมเหนือ มีจำนวน 10 ผูก 327 หน้าลาน อายุ พ.ศ. 2369 ส่วนฉบับภาคอีสาน จารด้วยอักษรธรรมอีสาน มีจำนวน 6 ผูก 240 หน้าลาน อายุ พ.ศ. 2463

จากการศึกษาพบว่าวรรณกรรมทั้งสองฉบับนี้ เป็นชาดกนอกนิบาตที่มีอนุภาคบางตอนรับอิทธิพลมาจากนิบาตชาดกและปัญญาสชาดก และบางตอนก็ได้รับอิทธิพลมาจากวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ อนุภาคและตัวละครของฉบับภาคเหนือมีมากกว่าฉบับภาคอีสาน ลักษณะการประพันธ์ฉบับภาคเหนือเป็นร้อยแก้ว ส่วนฉบับภาคอีสานเป็นโคลงสาร การดำเนินเรื่องของฉบับภาคเหนือมีลักษณะเป็นชาดกมากกว่าฉบับภาคอีสาน แต่มีแก่นเรื่องที่เหมือนกัน คือแก่นเรื่องใหญ่ได้เสนอแนวคิดหลักในเรื่องกฎแห่งกรรม แก่นเรื่องรองได้เสนอเรื่องความกตัญญูทดเวทิจากมีทั้งฉากที่สมจริงและฉากในจินตนาการ ตัวละครมีทั้งฝ่ายมนุษย์และอมนุษย์ที่เป็นทั้งฝ่ายธรรมและฝ่ายอธรรม ศิลปะการใช้ถ้อยคำในฉบับภาคเหนือใช้คำที่ง่ายอ่านแล้วเข้าใจทันที ส่วนฉบับภาคอีสานมีการเล่นสัมผัสได้คล้องจองไพเราะซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นสัมผัสอักษร ในฉบับภาคเหนือใช้สาธกโวหารเด่นกว่าฉบับภาคอีสาน คุณค่าทางสังคมนั้นสะท้อนให้เห็นวิถีชีวิต ค่านิยม ความเชื่อทางด้านพระพุทธศาสนา และความเชื่อที่มีต่อสิ่งเหนือธรรมชาติ

K 43314002 : MAJOR : THAI EPIGRAPHY

KEY WORD : NANGTANGON / NORTHERN THAI LITERATURE/ NORTHEASTERN
THAI LITERATURE

YOTHIN PADCHASEE : A COMPARATIVE STUDY OF THE NORTHERN
THAI AND THE NORTHEASTERN THAI VERSIONS OF NANGTANGON. THESIS
ADVISORS : ASST. PROF. KANNIKA WIMONKASEM AND PHOJANEE PENGPIEN.
315 pp. ISBN. 974-464-210-6

The purpose of the thesis is to compare the Northern Thai and the Northeastern Thai versions of Nangtangon. The texts are found in palm-leaf manuscript, written in Dhamma Lanna script (Northern Thai version) and Dhamma I-san script (Northeastern Thai version). The Northern Thai text, entitled Mahavongtangon, is in 10 volumes, 327 pages, dated in 1826 A.D. and the Northeastern Thai entitled Nangtangon, is in 6 volumes, 240 pages, dated in 1920 A.D.

The result of the study reveals that the two versions are non-canonical jataka tale. The story is influenced by Nipatajataka, Pannasajataka and Ramayana. There are more motives and more characters in the Northern Thai version than in the Northeastern Thai version. The Northern Thai version is written in prose whereas the Northeastern Thai version is written in poem (Khlongsan). The action of the Northern Thai version is more jataka aspect than the Northeastern Thai version, but the two versions are similar in theme. The main-theme addresses law of Kamma, sub-theme addresses the gratefulness. The settings are realistic as well as imaginary. The two versions have analogy with the characters of human and non-human, the Dhamma and Adhamma. The diction of the Northern Thai version is easy to understand. The Northeastern Thai is melodious with rhyme of consonant. The usage of figures in the Northern Thai is remarkable by recital rhetoric. Both versions reflect some social aspects in ways of life, social values, believes in the Buddhist and supernatural story.